

svakom planinaru koji tuda ide prvi puta, pogotovo ako nedostaju oznake na ključnim mjestima i naznake udaljenosti. Nevolja je još i veća ako vodite skupinu planinara koji vide kako se prepoznajate tražeći pravi put. Tijekom gradnje nove planinarske kuće, doma ili skloništa mora se označiti bar jedan prilaz, najkasnije do dana otvorenja. Početak markiranog puta i križanja treba dobro

označiti jasnim natpisima ili, bolje, putokazima ili pločama. Gradnja kuće u planini mukotrpan je, složen i dugotrajan posao i prava je šteta ako dobru namjeru da se na taj način planinarima omoguću lakše posjećivanje nekog područja, pomute loše označeni ili neoznačeni prilazi. A sve to se može riješiti za jedan dan, s jednim kistom i dvije kantice boje.

LJUDEVIT STANIČIĆ

Dana 26. studenoga 2003. preminuo je u Zagrebu Ljudevit Staničić, među planinarima poznatiji kao Lujo.

Rođen je u Zagrebu 4. kolovoza 1926. godine. Nakon osnovne škole i škole učenika u priredi, zaposlio se 1946. godine na željeznici, gdje je cijeli svoj radni vijek proveo na više raznih radnih mjesta. Od 1. lipnja 1956. do smrti bio je član

HPD »Željezničar« u Zagrebu, u kojem je obavljao niz dužnosti. Prvih godina radio je u Gospodarskoj komisiji na obnovi i uređenju doma na Oštrecu, od 1959. bio je upravnog odbora, desetak godina tajnik, a od 1966. do 1980. i od 1983. do 1984. predsjednik društva. Od 1980. bio je šest godina predsjednik Koordinacijskog odbora planinarskih društava željezničara u bivšoj Jugoslaviji.

Za svoj doprinos planinarskoj organizaciji, primio je velik broj priznanja i odlikovanja, među kojima je najveće Plaketa Hrvatskog planinarskog

saveza. Planinari željezničari, a i mnogi drugi, pamtit će ga kao požrtvovnog organizatora brojnih društvenih i međudruštvenih akcija.

Alan Čaplar

MILAN DIJAČIĆ (1926.-2003.)

U ponedjeljak 24. studenog 2003. karlovački planinari ispratili su na posljednji počinak svojeg dugogodišnjeg člana Milana Dijačića.

Milan Dijačić rođen je u Virovitici 1926. godine. Nakon školovanja u Zagrebu, 1954. godine dolazi u Karlovac gdje se trajno nastanjuje. Godine 1972. učlanjuje se u PD »Dubovac« čiji član ostaje do svoje smrti. Već 1974. godine do Ive Otta preuzima brigu o Karlovačkoj obilaznici, 1980. godine piše dnevnik i vodič, a 1990. novi dnevnik i vodič bez dijela trase koja prolazi kroz Sloveniju. Uz to, trasirao je i markirao Dubovački planinarski put, te 1983. godine napisao dnevnik i vodič.

U PD »Dubovac« obavljao je niz odgovornih dužnosti. Više puta je biran za člana Upravnog odbora, Nadzornog odbora, Suda časti i Komisije za dodjelu priznanja. Sudjelovao je u svim radnim akcijama »Dubovca«, često je dežurao u našim planinarskim kućama te je organizirao mnoga predavanja. Obišao je mnoge vrhove Hrvatske, Slovenije, BiH, Italije i Austrije. Za svoj dugogodišnji predani planinarski rad primio je najviša priznanja HPS, među kojima i Plaketu HPS. Svim planinarima koji su ga poznavali ostat će u trajnom sjećanju.

Vitimir Murganić